

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. — Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na adresu „Politike“.

Da so pri vsakej politiki akciji šanse na strani protivnikov naših že a priori ugodnejše, nego za nas, krivo je bilo najbolj to, ker je način vojevanja pri avstrijskih Slovanih preveč nejednoten, ker ne znamo spojiti posamezno delujočih sil v jedno zdadno, imponujočo moč, ker ne znamo združiti interesov naših v harmonični sklad, da bi mogli svetu reči: to je naša volja, tako hočemo, naj bo. Naša pota, pota bratov in naravnih prijateljev se mnogokrat križajo, mesto da bi šla vzporedno.

Čehi se trdovratno opirajo na svoje zgodovinsko pravo in vsled tega so zapisali avtonomijo provincij na svojo zastavo. Nam Slovencem pa taka avtonomija ne ugaja, ker nas siloma drži razkosane in nas prepušča — Kranjsko seveda izvzemši — na milost in nemilost sovražnim večinam, ki žele le našega pogina. Mi zahtevamo narodne avtonomije, ker le-ta nam more dati vse pogoje, da se bomo mogli kot narodnost uspešno razvijati; od tudi tudi naša zahtevanja po združenju v jedno administrativno celoto.

Tu se vidi, kako daleč gremo razsebi. A temu ni pomoči, ker je ta razlika med interesi češkimi in našimi posledica zgodovine in preteklosti, kakor tudi sedanjega položaja teh dveh narodov.

Žalostno pa je, da nismo enotnih mislij tudi pri taci vprašanji, ki se ne dotikajo direktno značenih diferenc; in vendar so tudi taka vprašanja posebne važnosti za bodočnost Slovanov.

Kdo je temu kriv? Uzrok tiči v tem, ker avstrijski Slovani nemamo skupnega vodstva, podprtega z avtoriteto, pripoznano brezpogojno od vseh strani. Ker pa vodstva ni, tudi javnega glasila ni, ki naj bi zagovarjalo slovanske interese v svojej celoti. Zato pa brani vsak svojo kožo sam, kakor vé in zna.

Praška „Politik“ se sicer zmatra kot organ Slovanov. Je pa to tudi res? Nekdaj je bilo to res, a danes nikakor ne zasluži več tega naslova. In to je tudi povod temu, kar hočemo reči.

„Politik“ je zadnje časa ubrala pota, ki so odločno pogubna avstrijskim Slovanom. Videč to

večno lizanje petá ošabnih Madjarov, rekli bi skoro, da je „Politik“ organ Tiszin, ne pa češkega kluba. Če se le kdo drzne ziniti moško, odločno — slovansko besedo, hitro prisopiha „Politik“ svareč: „ne, ne, da ne vznemirimo Madjarov!“

Izbrisala si je celo nesrečne Slovake iz svojega koledarja, da bi le ohranila pri dobri volji Arpadove sinove. Madjarska naklonjenost? Kdo se ne smeje!

List ta išče prijateljev tam, kjer ne bo izvestno za slovanstvo družega našel, nego sovraštvo. Kake iluzije!

Kaj naj rečemo o pisavi „Politike“ o najno vejših dogodjajih v politiskem našem življenji: o volitvah na Hrvatskem?!

V srce je moralo zaboleti vsacega videvši, da ta list piše članke, kakeršne bi podpisal tudi najstrastnejši Madjar od besede do besede. Slovanstvo se bori z vsemi silami za božji, vsemu človeštvu dragoceni dar, ki ga imenujemo: svoboda — list pa, ki naj bi bil organ slovanstva, se postavi odločno na stran nasilstva in rokopleska oblastnežem, ki danes triumfujejo z nogami gazeč narodno pravo in ki celo kratijo — svobodo osebe!

Ni-li to anomalija? Koga naj bi to ne užalilo?! Naravna posledica te nesrečne, vitalne interese slovanske oškodujoče taktike je, da se „Politik“ drgne ob vsakega, ki jej ne pritrjuje ali pa vsaj mirno ne gleda kozolcev, ki jih ona preobrača v veliko veselje nasprotnikov. Med onimi, ki so prišli v „črne bukve“ je tudi „Slov. Narod.“ Ni čuda! Ta list moral bi zatajiti svojo preteklost, svoje tradicije, da ne bi grazil sedanjega laviranja nekđaj (pod vodstvom Skrejšovskega) tako energičnega lista. Ker pa „Politiki“ nedostajajo argumentov proti „Narodu“ si je pa stvar tako priredila, da si je dala sama sebi odpust, da jej ni treba odgovarjati, češ: „Kaj bi odgovarjali, za „Narodom“ tako nikdo ne stoji!“

No, če bi tudi res bilo, da za „Narodom“ nikdo ne stoji, smo pa mi v srečnem položaji — in s posebnim zadoščenjem konstatujemo to — da so vsi nezavisni jugoslovanski listi, od najkonservativnejšega do najnaprednejšega krila: — Ljubljanska „Narod“ in „Slovenec“, — Goriška „Soča“ — Tr-

žaška „Edinost“ in „Naša Sloga“ — Zadarski „Narodni list“ — Zagrebska „Pozor“ in „Agrar Tagblatt“ — da so vsi ti listi jednodušno obsojali, kar se je godilo v imenu takozvane „narodne“ stranke na Hrvatskem. Znabiti pa poreče „Politik“, da tudi ti listi reprezentujejo „einen kleinen Bruchtheil.“ Da, še celo nekateri odločno nemški listi izrekli so rahlo grajo.

Rečeni Praški list kaže vedno, da bi kolikor moči opravičil svoje vedenje, na slabe strani Starčevičevcev, ali prav za prav njihovega vodje samega. Kakó malostno! Ne za osebo X ali Y velja borba, tu gre za nedotakljiva narodna prava, za princip, ki je pogoj narodne bodočnosti Hrvatske. Kdor se izneveri principu, izneveri se rodu — to je istina, katere ne more podreti niti prefrigana sofistika Miškatočeva.

In ako bi se tudi postavili na tako osobno stališče, vprašamo: kaj imena mož, ki so osiveli v brezmejnej ljubezni do naroda, katerih celo življenje nam priča o ginljivej požrtvovalnosti za domovino — Strossmayer, Mazuranić!! — Kaj imena teh mož, vprašamo, bogato ne odvajajo raznih Miškatočev, Hrvatov in kar je kreatur bana — pandurja?!

„Politiki“ vse zavijanje nič ne pomaga: zavozila jo je in prav do dobrega. C—t—č.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. julija.

Senat češkega vseučilišča v Pragi je sklenil dati ukor dijakom, kateri so podpisali zahvalno adresu štirim državnim poslancem, kateri so se potegovali za razveljavljenje naredb o nemških izpitih na češkem vseučilišču. Ta ukor se bode po sklepu senatovem zapisal tudi v odhodnih spričevalih. Senat je zmatral to stvar za rušenje akademičnih dolžnostij, ker dijaki ne smejo ničesar storiti, kar bi nasprotovalo zakonom ali akademičnemu redu, ali pa utegnili škodovati dobremu glasu vseučilišča, ki ima nalog gojiti znanosti. Naj bode že stvar kakor koli, vsekako je resnica, da se z nemškimi dijaki na nobenej avstrijskej veliki šoli tako strogo ne postopa, kakor s češkimi v Pragi. Nemški dijaki prirejajo razne politične demonstracije, ne da bi se kdo za to kaj zmenil.

„Stabat Mater“. Moč velečastne pesni kazala se je v tihoti, ki je po vseh sobah vladala, in v napi peti pozornosti celó onih, ki navadno za take občutke dosti ne marajo. Da tudi so polni čisti glasovi segali po vseh prostorih, vendar so Mabel nagonoma k sebi vabili; kot bi se hotela prepričati, da ne izvirajo iz kake omame čutila, sklenila je približati se mu. Izpozabivši, da je hotela se mladeniču ogniti, hitela je brez najmanjšega šuma, a nemudoma prek prehoda ter se je ustavila mej poslušalci pri durih prav nasproti klavirju. Doslej se še ni bila drznila pazno v obraz mu pogledati; sedaj se pa temu ni mogla več ubraniti in priznati si je morala, da se v njegovem obrazu milina in krepost najlepše skladata. Imel je morda petindvajset let, akopram se je po svežem svojem obrazu dosta mlajši videl. Brade ni imel; svetle kodraste lase je imel precej neskrbno na vzad počesane; čela bil je lepo razvitega, duhovitega. Debele sinje oči so bile mirne, jasne in odkritosrčne; vse njegovo obličje kazalo je na določnost in krepost. Ne navaduo visoka in široka postava, široke prsi in krepka hoja pričale so o telesni moči in vstrajnosti; skratka vsa njegova prikazen je bila pravi praobraz onih starodavnih severnih plemen, ki so se po le-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

Drugo poglavje.

(Dalje.)

Ta naloga je bila njej malo več nego tlačanska. Henrikov lepi, jej toli priljubljeni debeli glas jo je popolnoma umiril in razveselil; tako je igrala nekaj časa na klavirju, ne da bi bila utrujena. Ko je naposled nehala, zahvalili so se jej vsi, ki so krog nje stali. Še zmeraj je sedela na stolu pred klavirjem ter je pogovarjala se s starejšim gospodom Bloodgoodom; kar je nenadoma zapazila, da bi se nekdo rad na nje mesto h klavirju usedel. Ožrši se izpoznala je mladeniča, kateri je bil pred malim časom toli ostro sodil.

Ustanši in umaknivši se mu se je morebiti spominjala strahu, o katerem je prej govoril, da bi ga blizu nje čutil. Če je temu bilo tako, spominjalo ga je tega bolj njegova vest nego nje vedenje, kajti

njegovi uljudni zahvali se je kaj ljubeznivo poklonila; in bilo ni niti posebno niti neuljudno, da se je mirno precej daleč umaknila.

Klavir je stal tako, da je igravec poslušalce pred seboj imel. Ker se je Mabel bala, da ne bi zopet srečala njegovih očí, šla je nalašč iz družbine sobe v knjižnico; peljal jo je za roko uljudni gospodar, ki ga je kmalu potem sluga poklical. Tako je sama mej tujci z radostjo poslušala lepo simfonijo, katero je mladenič na klavirju igral, ter je sama pri sebi premišljevala in presojala ukus in spretnost mladega igralca. Kar je nenadoma zapel; ker je precej nastala popolna tišina po vseh prostorih, poslušala je polni melodični njegov glas, ki po daljavi ni izgubil nič svoje lepote.

Mabel še nikdar ni šlišala take godbe s takim petjem. Res da ni imela mnogo prilike poslušati umetnike, a celó bolj izkušen umetnik ne bil bi napravil morebiti tolikega utisa, kot ga je napravil nadarjen pevec. Njegov glas je bil močen, priroden in kaj prijeten ter tudi posebno izurjen; teh lastnostij niso malo pomnoževala čisto njegovo izgovarjanje besed, primerna izrazitost in goreče čustvo. Zgovornost je bila spojena z lepoglasjem. Na splošno prošnjo zapev je krasen napev (arijo) iz Rossinijeve

Razna ministerstva že sestavljajo **budget** za prihodnje leto. Budget trgovskega in naučnega ministerstva bode iz raznih uzrokov precej večji, kakor letos.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ piše se iz Peterburga, da se ruskim vladnim krogom popolnem naravno zdi, da je **srbski kralj Milan** poteval na Dunaj. Tako bi ravnal vsak vladar, kateri se mora ozirati hkratu na mnenje naroda in na vnanjo vlast, s katero je tesno zvezan. Rusija ni pričakovala neposredne koristi od premembe v Srbiji, zadovoljna je, da so odstranjeni elementi, ki so jej bili naravnost sovražni in da se ni bati, da bi Srbija se pridružila sovražnikom Rusije, ko bi na Balkanu nastal kak konflikt. Ruski vladni krogi dobro vedo, da se je ministerstvo v Belemgradu premenilo le zaradi notranjih razmer, da pa ne pomena premembe vnanje politike. Srbija je majhna dežela in mora gledati, da je v dobrih odnosih s sosednjimi državami, od tega je zavisna njena varnost in gospodarski razvoj. Ko bi bila Srbija vprašala rusko vladu, kake politike naj se drži nasproti Avstriji, svetovala bi jej bila, da naj skuša ohraniti najboljše odnose z njo.

Predčera je bila prva oficijalna seja **bolgarskega** velikega sebranja. Volilo se je predsedstvo. Predsednikom bil je voljen dosednji podpredsednik Tončev, dobil je 275 glasov, 74 glasov dobil je Gešov, 74 pa Vačev, za katerega je glasovala opozicija. Podpredsednikom izvolili so Caharija Stojanova, kateri se je zahvalil za izvolitev in naglašal, da dokler je on podpredsednik, bode vedno odvrčal Katkova in kneza Mingrelskega od Bolgarije.

Rusko finančno ministerstvo nameravalo je konvertovati več državnih dolgov. Nemški kapitalisti bi vsled tega bili precej na škodi, zagradelj začeli so nemški listi tako svetovati kapitalistom, da naj prodajo ruske državne vrednostne papirje. Mislijo si, če podkopljemo ruski državni kredit, potem ruskemu finančnemu ministru ne bode mogoče konvertovati državnih dolgov in Nemci bodo še nadalje dobivali dosedanje visoke obresti od ruskih rent. — „Moskovskija Vjedomosti“ pišejo o ruskej vojski nastopno: „Nemški strategii govore, da se je ruska vojska poslednja leta jako očistila, ker se je preorganizovala po nemškem vzgledu. Kaj bi še Nemci rekli, ko bi res Rusija uvela po vzgledu Nemčije triletno vojaško službo in strogo prusko sistemo novčenja, ki ne pozna nikakega privilegija? Dočim Nemčija z velikim trudom more povečšati svoj letni kontingent le za kacic 15 do 20 tisoč mož, lahko Rusija podvoji svoj kontingent, to je ravno tako zanimljivo za politike kakor faktum, da ima Rusija poleg redne vojske še kazasko vojsko, obstoječo iz konjice, pehote in topništva, ki se po zmoti prišteva izredni vojski, kajti kazaki neso slabši in manj izučeni nego redna vojska. Naši kazaki že v miru opravljajo isto službo, kakor redna vojska. Prav za prav Rusija izredne vojske nema. Odlični material imamo, ki se lahko izvrstno organizuje, ko bi trebalo.“

Nemška vlada je sklenila iztirati iz Alzacije in Lorene vse francoske rezerviste, ako v treh tednih ne dobé nemškega državljanstva. Nekaj Francozov je že zagradelj ostavilo Alzacijo in Loreno.

Španska vlada je hotela preosnovati vojsko. Pred vsem je nameravala popolnem uvesti splošno vojaško dolžnost, nadalje nekoliko preustrojiti vojskino organizacijo, da se olajša mobilizacija in pomanjša število častnikov in generalov. Vsi generali se močno upirajo takej reformi vojske in v senatu navstal je bil hud spor mej vojnim ministrom in generalnim direktorjem pehote, Primo de Rivera. Poslednji je vojnega ministra s tacimi izrazi obkladal, da je vlada morala odpustiti ga iz službe. Regentinja je že podpisala dotični dekret. Jako dvomljivo je pa še, če bode vojna reforma vsprejeta. Vojni minister nekda misli takoj odstopiti, ako bi bila zavržena. Vsi častniki so jako nezadovoljni

s predlagano reformo vojske, ker bi potem veliko počasneje avansovali in zagradelj se je bati, da bodo poskusili napraviti ustajo, ko bi le vlada zmogla v zbornicah s svojimi predlogi v tej zadevi.

Govori se, da se bode v kratkem nekoliko prenovilo **angleško** ministerstvo. Da se utrdi bolj zveza konservativcev in liberalnih unijonistov, hoče nekda Salisbury več liberalnih unijonistov poklicati v ministerstvo.

V soboto je naznanil sir Drumond Wolff turškej vladi, da Anglija neče dovoliti nobenega novega obroka za ratifikovanje **egiptske** pogodbe. Takoj potem se je sešel ministerski svet in se izrekel, kakor se „Tempsu“ brzojavlja iz Carigrada, za ratifikacijo pogodbe. Nemčija, Avstrija in Italija energično podpirajo nekda Anglijo. Anglija in Italija sta se baje sporazumeli, da bosta druga drugo podpirala tudi z vojaško silo, če bode trebalo. Po nekem poročilu iz Londona se je pa turška vlada izjavila, da bode turški sultan ratifikoval pogodbo, če bode Anglija varovala Turčijo pred vsemi zlimi posledicami. V tem je pa čas že za ratifikacijo potekel in vender še ni nobenega poročila, da bi jo sultan bil ratifikoval.

V **Birmi** še sedaj Angleži neso napravili popolnega miru. 23. m. m. so ustajniki napali odedek poročnika Hawkesa blizu Pope. Angleži so sicer odbili napad, toda ustajnikom se je vender posrečilo Angležem odpeljati nekaj mezgov. Drugi dan se je posrečilo kapitanu Hay-u z oddelkom indijskih kopjenikov dohiteti ustajnike in jim vzeti prejšnji dan uplenjene mezge po hudem boju, v katerem je pal ustaški vodja. V 26. dan junija sta pa poročnik Hawkes in in kapitan Hay naletela na ustaški ostrog v gostem grmovju. Nenadoma sta s svojimi vojniki napala ustajnike in priplenila mnogo orožja mej drugim več pušk. V 27. dan junija se je v Myaing kapitanu Scalnu udal ustaški vodja Boh z Mounghswary. Vse to dokazuje, da Birma pač še ne bode tako hitro pomirjena. Ustaške čete se klatijo po deželi in Angleži vseh dolgo ne bodo ugnali, ker imajo premalo vojakov na razpolaganje. In težave v Birmi bodo Angleže vsekako ovirale, da ne bodo mogli energično poseči v afganske zadeve in Rusija se bode torej lahko brez posebnih ovir približevala Indiji.

Dopisi.

Iz Trsta 4. julija. [Izv. dopis.] V nedeljo 3. t. m. napravila so vsa tukajšnja slovanska društva veliko veselico na korist družbi ss. Cirila in Metoda v prostorih slovanske čitalnice. Bilo je to menda prvokrat, da so si vsa naša društva brez razločka zložno podala roke ter z ustrajnostjo in vsega priznanja vredno marljivostjo delala v jedno vzvišeno in plemenito svrhu: pomagati našej prekoristnej šolskej družbi. Ta veselica nam je v dokaz, da Tržaški Slovani dobro poznajo pomen in važnost družbe ss. Cirila in Metoda in da so vedno pripravljeni podpirati jo po svojej moči. Društvo in posamični rodoljubi delali so, da bi se ta veselica tembolj obnesla ter bila družbi na tem več korist!

Veliki prostori slovanske čitalnice bili so polni, no prepričani smo, da bi bilo došlo še mnogo več občinstva, da bi bilo vreme lepo in stanovitno. Ves obširni 13 točk obsegajoči razpored vršil se je točno in gladko v popolno zadovoljstvo občinstva. Gospodje pevci so si že s prvo pesnijo z A. Lebanovim zborom „Mornarska“ pridobili simpatije poslušalcev. Najbolje ugajal je v tem zboru bariton-solo, katerega je pel občni priljubljeni pevec in neutrudljivi pevovodja g. Srečko Bartelj se svojim sladkim, prikljivim, polnim in krepkim glasom. Še bolj

ugajal je občinstvu Kücken-ov ženski zbor: „Plavaj ladja moja“, katerega so pele gg. pevke se spremeljevanjem vojaške godbe. Vsa čast gospodičinam pevkam, da se neso ustrašile te lepe, a težke skladbe, s svojo ustrajnostjo premagale so vse težave in pele so tako točno in sigurno s tolikim razumom in občutkom, da so vzbudile v občinstvu pravo nautično šenje. Na občno zahtevanje morale so pesen ponavljati. Z istim zanimanjem poslušalo je občinstvo mešana zbora „Oblakom“ in „Slovo od domovine.“ Zadnja pevska točka bila je divna Zajčeva skladba: „Zrinski-Frankopan“ se spremljevanjem vojaške godbe. Oni sveti žar domovinske ljubezni, katerega sta pesnik in skladatelj izhla v ta slavospev mučnikom hrvatske domovine, očaral in elektrizoval je občinstvo. Odobravanja in ploskanja ni bilo konca, dokler neso pevci ponavljali pesni. Pevovodji gg. Bartelj in Kosovelj zaslužita vso čast za njihov trud, ki sta ga imela s poučevanjem petja, izvrsten uspeh bodi jima najlepša zahvala.

Pri tej veselici skazal se je tudi naš „Sokol.“ Telovadba se je prav dobro obnesla. Vrli naši „Sokolaši“ pokazali so nam dejanski, da so izvrstni telovadci. Najtežavnejše vaje na drogu izvrševali so čuda točno, lahko in elegantno; občinstvo je telovadcem ploskalo burno pohvalo.

Sedmo točko v programu „Šaljivo srečkanje“ na dobitke prevzela je naša ženska podružnica družbe ss. Cirila in Metoda. Kako srečna je bila ta misel, kako fino osnovana in kako izvrstno izpeljana, kaže nam najbolje sijajen uspeh srečkanja.

Ta točka dala je okolu 100 gld. čistega dobička! Vsa zasluga za to gre slavnemu odboru ženske podružnice, ki je sam preskrbel vse potrebno. Spoštovane odbornice nakupile so same dobitke — in same so prodajale tudi srečke. Da so dame same prevzele prodajanje sreček, pripomoglo je največ do sijajnega uspeha, kajti njim se ni bilo mogoče ustavljati, od vsake je bilo treba kaj kupiti. Za njih požrtvovalnost bodi jim najiskrenejša zahvala, za njih rodoljubje pa čast in slava pred vsem svetom!

Zadnji točki bili sta veseli igri „Ena se mora omožiti“ in „Gluh mora biti.“ V prvi igri nastopajo same ženske. Dejanje samo na sebi je sila preprosto, zapletek in rešitev naravna, a predmet sam po sebi navaden in ne more vzbuditi v poslušalci posebnega zanimanja. Ker so bile pa uloge dobro razdeljene in so gospodičine prav dobro igrale, sledilo je občinstvo pazljivo razvijanju cele igre ter je na konci burno ploskalo vrlim našim igralkam.

Mnogo večji efekt napravila je druga igra. Tu je dejanje bolj živo, zapletek zanimiveji, v vsej igri veje malo robat, ali zdrav humor. Ulogo starega, gluhega udovca Damoiseau-a igral je g. Borovščakov tako naravno in s tako nedoseženim humorjem, da bi bil moral spraviti najčmernejšega človeka zopet v dobro voljo. Ob tej priliki pokazal je gosp. Borovščakov, da ima prav mnogo talenta za karakteristične uloge in da bi v takih stopil lahko na vsak večji oder. Nič menj pohvalno treba omenjati gospodične Kobalove, ki je igrala v prvi igri ulogo Anabele, v drugi pa Eglantino. Gospodičina Kobalova je že priznana kot najboljša slovenska igralka v Trstu. Nje igra je dobro premišljena, na vsakem gibljaji, na vsakem glasu

poti in srčnosti odlikovala. Temu v dokaz je njegova zunanost Mabel živo spominjala na neko sliko, katera je mladostne Normance iz dobe Hengista in Horze predstavljala.

Silo njegovega petja je močno pomnoževalo, da je na videz brez vsega napenjanja pel ter se prav nič ni zavedal utisa na svoje poslušalce; obličje njegovo pa je kazalo, kako goreče je čutil moč veličastnih besed, katere je peval. Ko je na posled nehal ter pri največji tihoti s stola ustal, ni kazalo njegovo vedenje najmanjšega znamenja dobljene zmage. Brez najmanjšega siljenja zahvalil se je blizu stoječim za pohvalo ter ne hoteč z nova h klavirju se usesti je začel z očetom gospe Bloodgoodove se pogovarjati. Zadnji, kaj star gospod, ga je z velikim zanimivanjem izpraševal ter kaj pozorno poslušal njegove živahne odgovore. Ona najmlajša devotka v rodbini, ki se je bila mej petjem nanj naslonila ter mu v obraz zrla, stala je tudi sedaj enako ljubko poleg njega, ki jej je z roko mehke kodre mešal. To lepo razmerje je bilo pomenljivo znamenje njegovega redkega in lepega značaja, kajti plemenita krepost srca in volje se je v njem toli zelo združevala z milo veselostno dobrotljivostjo,

da je vrstil se mej one, katere stare ljudje poštujejo, mladi otroci pa ljubijo.

Akopram se je Mabel lahko opravičila, da je L. v primeri z Novim Jorkom malo mesto imenovala, vendar je gospa Ridgwayeva imela prav, trdeč, da državni poslanec tega kraja najličniše in prijetniše veselice napravlja; lahko bi bila po vsej pravici pristavila, da nobeno veliko mesto nema bolj izbornih gostov, kot se bodo v njegovi hiši zbrali. Najbolj olikane rodovine po deset kilometrov v okrogu so bile zastopane, moške, ki so bili na glasu dobrih državnikov, so prihitali še iz večjih daljav. Zale devotke in veseli vseučiliščniki so kratkočasili družbo, a tudi gospodar se ni strašil nobenega truda, da bi se vsaka izmej njegovih veselice ohranila v dobrem spominu. Lepo ozališana obednica je bila ves večer odprta in bolj ali manj obiskovana od trenutka, ko je bila večerja napovedana, do časa, ko se je družba razšla. Zadnje ure so v njej sedeli skoro izključno le gospodje, ki so se prej pridno z gospemi pečali; sedaj so se bili sem umaknili, da so znova kamenice použivali ter si napivali bolj svobodno, nego so vsi vpričo svojih mater, hčeri in ženah drznili. Proti koncu veselice je Mabel s

trepečim srcem čakala v durih te sobane ter je zaman skušala pozornost Henrika nase obrniti; rada bi ga pregovorila, da odideta, češ, toli daleč je domov. Stal jej je prav nasproti, a miza je bila mej njima; a pri rastoči veselosti jej je bilo nemogoče njegovo pozornost nase obrniti; tudi je vsak trenotek zamude bilo bolj sumeno, ali bi otroke slušal. Več njegovih znancev je šlo mimo nje in nekateri so jo prosili, naj se vrne v sobano h gospem; a odvrnila je ponudbo rekoč, da jej je v prehodu dosta hladneje. Sedaj pa sedaj segal je do nje ušes glasnan krohot kot nenadna bolest, in vse nje živčevje je trepetalo, ko je slišala, kako naglo so steklenice odmaševali. Sredi lehkomišljenih mladeničev je stal Henrik, — ne, ne Henrik, — ampak ono tuje, nepriradno bitje, ki je iz Henrika postalo, ko hitro se ni sebe samega več zavedal. Drug za drugim izustoval je surove šale in vsak je kvišku držal kozarec penečega vina ter čakal bodoče napitnice. Kar je iz gospejine sobane Bayard nagloma prihajal. Sel je mimo Mabeli ter je še opazil ni; stopivši k mizi vzel je kozarec in steklenico, ki sta ravno bila prazna.

(Dalje prih.)

se pozna, da umeje svojo ulogo, da čuti, kar govori, da živi na odru. Lahko se reče o njej, da je rojena igralka. A ne samo odlična igralka, ona je tudi vrsta domorodka in še nikdar ni odrekla svoje pomoči pri kateri si bodi slovenski veselici. Častilci njene požrtvovalnosti in nje talenta podarili so jej lep šopek, hoteč jej s tem izraziti zahvalo za nje trud in rodoljubnost.

Tudi Placide in Bonifacij izvršila sta dobro svoje uloge. Bonifacijo gre še posebna pohvala, da je tako dobro pogodil svojo ulogo, katero je prevzel še le par dni pred veselico. Došlo je na veselico dokaj odlične gospode ne samo iz Trsta, no tudi iz Kopra, Sežane in iz okolice. Radovoljnih doneskov nabranih je bilo razmeroma mnogo, za kar bodi hvala zavednim našim in požrtvovalnim rodoljubom. Največ dala je za to veselico „Slovanska čitalnica“, ki je prepustila brezplačno v ta namen vse svoje prostore.

Došli so tudi trije telegrami, jednega poslalo je akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji jednega g. Karis iz Pulja in jednega „Čitalnica“ iz Pulja.

Ta veselica ostala bode nam v spominu kot lep dokaz zloge in vzajemnosti vseh slovanskih društev v Trstu, kadar gre za sveto našo narodno stvar. Le tako naprej, če hočemo kaj doseči, kajti pomisliti nam je da: sloga jači nesloga tlači!

Iz Poddrage nad Vipavo 2. julija [Izv. dop.] Čujte, divite se in strmite!!! — S tem že stereotipnim in menda tudi čudotvornim napisom stopajo Dunajski in Brnski židje à la Rabinovic, Ticho itd. v raznih listih pred slov. občinstvo, katero slednjič vendar le ne vé, čemu bi se čudilo, čemu strmelo. — Ako je temu tako, čemu sem neki jaz baš to „limanico“ dopisu svojem na čelo postavil? Morda hočem tudi jaz isto slov. čitajoče občinstvo varati in slepiti? Žal, ne morem, osobito v tem slučaju ne morem, da bi tudi hotel! Pod egido resnice in pravice poročati hočem čast čitateljem dogodke, o katerih zvok jim bode gotovo v ušesih zvenel, a v duši vzbujal istinito zadivljenje in strmenje!

Predno pa o teh dogodkih govorim, izprosim si hočem nekoliko potrpežljivosti čast čitateljev, da jim v tesnem okvirju narišem idilično ozadje. — Blizu 35 let prosi, moledva in berači občina Poddraska pri raznih kompetentnih oblastvih osvobojenja od vikarijata Št. Viškega, oziroma, da se ustanovi v Poddragi samostalna, od Št. Vida v vsem in povsodi nezavisna lokalija. Zaman! Viša oblastva odlašala so zadevo od slučaja do slučaja, in vse uloge iz dolge vrste 35 let leže zaprašene — ako jih še neso molji sneli — pri slav. ordinarijatu v Ljubljani. Letošnjo zimo ostavil je Št. Vid vikarij Tomazič, in na njegovo mesto bil je imenovan administratorjem g. Knific iz Vipave, ki je znal plemenitost Kriščeve vere in njenih obredov v slučajih, občino Poddrasko zadevajočih istinabog prekrasno interpretovati. Z dokazi lahko postrežemo! Ta moment prebudil je znova Poddražane iz sramotnega mrtvila, oduševili so se za nezavisnost ter jeli se vendar jedenkrat možato zavedati, da je le predraga čast plačevati Št. Viškega vikarija jedino zato, da jih pride za denar pokopat ter da spadajo pod njegovo oblast. — (Druzega opravila pri nas tako nema; ko pa lastnega duhovnika nismo imeli, ga pa imeti ni hotel!) — Prosili so in trkali, ako vse to ni nič pomagalo, ustavili so brevi manu plačo vikariju. To še ni bilo dovolj ganilo nekojih srca. Trije otroci, eden njih do petega tedna bili so brez krsta, da je mogel slavnj ordinarijat uvideti dejansko potrebo krsta in pokopa v Poddragi. Lokavstvo nekoje gospode, netaktno postopanje vikarijata Št. Viškega, dekanata Vipavskega, sl. ordinarijata in živa potreba bila je ljudstvo tako razburila, da bi bilo tudi mrtveca raje samo pokopalo, nego bi Št. Viškega vikarija do njega pustilo. Sv. pismo govori: prosite, in dá se vam, trkajte, in odpre se vam; — nam se ni ničesar dalo, in vrata so nam bila vedno zaprta. To nas opravičuje. Sicer se pa vrstila krst in pokop mej telesna dela usmiljenja, a neki gospodje, hotel sem reči, gospod tega menda ne vé?

18. junija delil je milostivi naš vladika sakrament sv. birme v St. Vidu. Nekateri možje Poddraski šli so mu se poklonit, ter ga zajedne vabit v Poddrago, da se o prepornih naših zadevah osobno uveri. Vladika je kljub raznemu nasprotstvu prišel in videl. —

To je pa St. Vidce, osobito njih nadepolno moško mladino silno razjarilo. V naslednje noči od 19. do 20. junija pridrili so se v vas. Predstraža prišla je v vas, ostali so čakali boja predno. Afi vas bila je kakor vedno tiha, mirna, v spanji. Samo petorica ali šestorica fantov bila je še v odprtej krčmi, nevedoč, kaj jih čaka. Kar poči glas mej nje: Št. Vidci so prišli na boj. Kakor so bili brez orožja šli so pred vrata. In predno so vedeli, kaj in kako, zgrudi se najmiroljubnejši Poddražan na zemljo. Za tem kratek, ne-jednak boj. Poddražani se nadsiliz nesrečnejšem umaknejo. Koj naslednje jutro pride zdravnik g. dr. Kenda, izvidi rano ter konstatuje, da je jedno oko izgubljeno, a drugemu, da preti nevarnost. Na podlagi tega prijavi županstvo, ki ima tudi corpora delicti v svojih rokah, slučaj na dotičnem mestu, da bi prišla zdravniška in sodnijska komisija ranjenca ogledat. Isto stori tudi g. zdravnik. Glas se posluša in obljube se dajo. V tem stiče žandarmerija za zlodejce. Preide 2 do 3 dni, komisije le še ni. Na to gresta naš župan in ranjenčev svak v sodišče. Sedaj čujte, kako salomonsko modrost prodaja naše sodišče: Kdo bo stroške komisije in obravnave plačal; pri zlodejcih, kakor čujemo, se ničesar ne dobi, državi pa stroškov delati ne maramo. Peljite ga v bolnico. Sicer pa: kmet je kmet!! Gospóda, to je kamen modrosti, čuvajte ga, divite se mu!

Prosilo se je še, odgovarjalo isto. Tako preide 8 dni. — 9. dan prijavila se je stvar c. kr. zdravniku in c. kr. okr. gla-varstvu. Iznenađenje in začudenje veliko, obljube za komisijo še večje. In danes je že 13. (beri: trinajsti) dan, a komisije le še ni. — — — Govoriti in pisati ne smemo več, misli, misli pa hvalo Bogu še ne spadajo pod §§. kaz. zak.

Oziraje se na to, da je dejanje samo na sebi kaznjivo, kaznjivo tem bolj, ker ni ranjenec samo fizično izkvarjen, ako ne ugonobljen, nego z izgubo vida tudi gmotno uničen; oziraje se nadalje na to, da ne bomo Poddražani prisiljeni misliti, da ne živimo več pod perotimi mogočnega avstrijskega orla, opozarjamo kompetentna oblastva, zlasti visoko dež. vladu na žalostni ta slučaj!!! — Jaz pa mislim, da sem opravičil v polnej meri nade stavljen v motto tega dopisa. Do vidova!*)

*) Opisani slučaj se nam je skoro neverjeten zdel. A ker dopisnik pravi, da jamči za istinitost in z njim vsa občina, dali smo mu prostora. Ured.

Domače stvari.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je tretji snopič str. 81 do 128, nadaljujoč Stritarjeve poezije.

— (Vabilo k društveni Besedi,) ki jo priredi národna čitalnica Ljubljanska na društvenem vrtu v soboto dne 9. julija 1887. leta. Vspored: 1. Koračnica, igra vojaška godba. 2. Nicolai: Ouver-tura iz opere Die lustigen Weiber von Windsor, igra vojaška godba. 3. Tovačovsky: Veltava, moški zbor. 4. grof Württemberg: Verlobungs Toaste, valček, igra vojaška godba. 5. Nedved: Domovina, moški zbor. 6. Verdi: Tercet iz opere I due Fos-cari, igra vojaška godba. 7. Gerbić: Na razhodu, moški zbor. 8. Eberhard: Lustige Zeiten, polka française, igra vojaška godba. 9. Lisinski: Predivo je prela, moški četverspev, pojo gg: Razinger, Pribil, Štamcar in Paternoster. 10. Wagner: Entrée-Akt iz opere Lohengrin, igra vojaška godba. 11. Vogl: Naše reke, moški zbor. 12. Hertel: Potpourri iz baleta Flick und Flock, igra vojaška godba. 13. Kral: Colosseum, mazurka, igra vojaška godba. 14. Gerbić: Pod prozorom, moški četverspev, pojo gg: Razinger, Pribil, Štamcar in Paternoster. 15. Strauss: Nordseebilder, valček, igra vojaška godba. 16. Windsor: Es war ein Traum, pesen za bariton, igra vojaška godba. 17. Loterija. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina: Udje plačajo po 20 kr. za osobo, neudje po 50 kr.; otroci so ustoppine prosti. K mnogobrojni udeležbi vabi najprijaznejše

Čitalniški odbor.

— (Ustopnice) k banketu, kateri bode v nedeljo popoldne ob 1. uri v Čitalnični restavraciji dobivajo se zadnji dan le še jutri v četrtek 7. t. m. v čitalnični trafiki in pri društvenem predsedniku g. Fr. Sakserji.

— (Ogenj). Preteklo noč proti 1. uri zapa-sila so prebivalci v g. Ničmanovi hiši na Starem

trgu jako sumen dim, prihajajoč iz prodajalnice krojača Godca, ki prodaja narejeno obleko. Takoj pokličejo Godca in naznanijo ogenj policiji. Godce je bil s svojimi ključi kaj počasen in ko so vrata odprli, videli so, da je v prodajalnici daleč od peči tlela obleka in da so po vsej prodajalnici raztresene žveplenke. Ogenj so hitro pogasili. Ko so Godca vprašali, kako je ogenj nastal, dolžil je svoje vajence, da so ogenj zatrosili, ko so železo greti. A obleka, viseča tik ognjišča, bila je popolnem nepoškodovana in ogenj nastal je na vse drugem kraju. Sum se je torej obrnil na Godca, da je sam zažgal, zlasti ko se je dognalo, da je jedva pred 8 dnevi svojo zalogo pri „Aziendi“ zavaroval za 5000 gld. da je v jako slabih gmotnih in rodbinskih razmerah in da je žena od njega ločena. Policija je Godca takoj prišla in ga danes izročila deželni sodnji.

— (Popravek.) Po nepaznosti dotičnega stavca in deloma korektorja izostali so pri opisu Tomanove slavnosti naslednji stavki:

Takoj po prihodu šli so gostje na Tomanov grob, na kateri je dr. Vošnjak s primernim nagovorom v „Pisateljskega društva“ imenu položil lep venec, pevci pa so zapeli „Oče naš“. Venec na Tomanov grob položila je tudi njegova soproga, sedaj gospa Urbančičeva, in dvorni svetnik g. Rosas, bivši Tomanov sošolec.

V dopis z Dolenjskega urinila se je tudi pomota. Čitati treba „vladni tajnik Friedrich“, ne pa vladni svetnik.

— (Hrpeljska železnica) se je včeraj slovesno otvorila. Razen Tržaških dostojanstvenikov, mej katerimi nam je imenovati poslanca Nabergoja, bila sta pri otvorjenji navzočna trgovinski minister Bacquehem in sekijski načelnik baron Czedik. Vlak odpeljal se je iz Trsta ob 9. uri 30 min. popoldne. Kolodvor v Trstu in vse postaje bile so okrašene, povsod je prebivalstvo z veselimi klici pozdravljalo prvi vlak. Vožnja po tej železnici menda ni prehitra, kajti dva biciklista tekmovala sta z vlakom, ter po cesti prej dospela v Hrpelje, nego vlak.

— (Gosp. Anton Kržič) izdal je drugi zvezek svoje prav lične in s podobami olepsane knjižice: „Angelček, otrokom učitelj in prijatelj. Knjižico založil je sam, tiskala „Katoliška Tisžarna.“ Cena 12 kr.

— (Na strelišči pri Krškem) začne se ta teden streljanje, katerega se bode udeležilo 10 topničarskih divizij, mej temi divizije iz Gradca, Ljubljane, Zagreba, Gorice, Radgone in Celovca. Streljanje prične dne 8. t. m. in se bode nadaljevalo 15., 22. in 29. julija, 5., 12., in 26. avgusta, 2. in 9. septembra.

— (Iz Zagorja na Notranjskem) se nam piše: V naši vasi, v hiši štev. 5. nahajajo se trije zakonski pari, od katerih imata stari oče in mati po 90 let, sin in sinaha po 60 let, unuk in njegova soproga po 35 let. Vsi žive prav lepo vkupe, vsi so čvrsti in zdravi in stari, 90 letni oče še hodi kosit. To je gotovo redkost, kakeršne ni kjer si bodi.

— (Vabilo.) Prostovoljna požarna bramba v Višnjigori priredi v nedeljo dne 10. julija 1887 v prostorih graščine kneza Turjaškega veselico s petjem in tombolo. Čisti dohodek namenjen je v podporo društvu. Začetek točno ob 4. uri popoldne. K tej veselici usoja si p. n. občinstvo najuljudneje vabiti

odbor.

— (Poluletni računski sklep „Kmet-ske posojilnice ljubljanske okolice“ v Ljubljani) kaže dohodkov 84.689 gld. 40 kr., izdatkov pa 84.488 gld. 3 kr., torej skupnega prometa 169177 gld. 43 kr. Posojil se je dalo 54859 gld., posojil vrnilo 35882 gld.; stanje posojil sklepom poluleta 81168 gld. 50 kr., torej v primeri z začetkom leta 18977 gld. več. Hranilnih ulog se je uložilo 37433 gld. 37 kr., izplačalo pa 8119 gld. 36 kr.; stanje hranilnih ulog sklepom poluleta 85714 gld. 1 kr.; v primeri z začetkom leta več 29314 gld. 1 kr. Denarja naloženega pri drugih denarnih zavodih je 20618 gld. 82 kr.

— (Banka „Slavija“) poslala nam je svoje poslovno poročilo za leto 1886. Iz istega posnemamo, da je imela v preteklem letu 100.240 članov, katerim je zavarovala kapital 178.414.208 gld. 31 kr. Samo za življenje bilo je zavarovanih 40497 osob za 22.835.193 gld. 31 kr. Njeni rezervni in poroštevni fondi iznašali so koncem minolega leta 6.725.239 gld. 54 kr. Od leta 1885 pomnožili so se ti fonde za 140.593 gld. 46 kr., dasi ravno se

je vlani izplačalo članom podedovanjskih društev 466.492 gld. 28 kr. Vse premoženje bankino naloženo v vrednostnih papirjih, v posojilih na lastne police, v hipotekah, v posojilnicah in v poštnej hranilnici, iznašalo je 6,547.858 gld. 21 kr. Za škodo se je izplačalo v letu 1886. 1,264.503 gld. 24 kr., v vseh osemnajstih letih bankinega obstoja pa 11,860.321 gld. 31 kr. — Iz tega kratkega posnetka iz obširnega in jako pregledno sestavljenega poslovnega poročila vidno je, da banka kljub napadom nemških listov stalno napreduje in da more njena uprava z mirno vestjo gledati v bodočnost.

Poziv do rodoljubnega občinstva Ljubljanskega.

Dne 8. avgusta pripelje nam posebni vlak iz Prage češke brate v gosti. Kolikor vemo iz dosedanjih poročil, bode udeležba izleta iz zlate Prage v belo Ljubljano jako številna; zato ne bode mogoče preskrbeti vsem stanovanj po gostilnicah. Obratno se torej do rodoljubnega občinstva Ljubljanskega z uljudno prošnjo, da vsprejema po možnosti izletnike k sebi v stanovanja. S tem bode zasvedočilo, da v našem narodu ni še izumrla krasna lastnost slovanske gostoljubnosti. — Kdor bi mogel lednega ali več gostov prenočiti dne 8., 9., 10. in 11. avgusta, naj blagovoli to naznaniti jednemu podpisanih ali pa v pisarno odvetnika dr. Ivana Tavčarja. Prosimo, da se stanovanje o prijavah označuje točno.

V Ljubljani, dne 6. julija 1887.

Odbor za vsprejem bratov Čehov:

Ivan Hribar,
predsednik.

Ivan Murnik,
podpredsednik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pulj 6. julija. Danes spustila se je v morje stolpna oklopica „Cesarjevič Rudolf“ v prisotnosti cesarja, nadvojvode Karola Ludovika in Ferdinanda d' Este, nadvojvodinje Marije Terezije, ki je kot kumica zastopala cesarico, pomorskega poveljnika, vojnega ministra itd. Pomorski poveljnik imel nagovor na cesarja, ki je zahvaljeval se odgovoril. Cesar rekel: Današnja lepa slavnost ima za vojno mornarico resnoben pomen, kajti nova stolpna oklopica bode znatno pomnožila države pomorsko silo. Naj, ako je to v božjem sklepu, v hipu boja tudi nadalje pribori zmago in slavo našemu zmagonosnemu praporu, Cesar v ročnem pismu pomorskemu poveljniku Sterneck-u pravi, da je za svojega tukajšnjega bivanja na novo dobil pomirjenje in prepričanje, kako je mornarica polna resnobege stremjenja, da se popolnem izvežba in da se pospeši njena vojna sila. Popolnem uvažujoč dosežene uspehe izreka cesar poveljniku Sternecku in častnikom vseh vrst in činov, kakor tudi moštvu in tehniškemu in upravnemu osebju najtopleje priznanje in zadovoljnost.

Tarnopol 6. julija. Cesarjevič zvečer semkaj prišedši bil naudušeno pozdravljen. Mesto krasno razsvetljeno. Veliko električnih luči, baklada, splošna radost.

Trnovo 6. julija. Sebranja predsednik naznanil brzojavno vnanjemu ministru v Sofiji sebranja soglasni sklep, da se velevlastim, ki so vsprejele bolgarsko deputacijo, izrazi zahvala. Vnanji minister naj ta sklep naznani agentom pri dotičnih velevlastih.

Luzern 6. julija. V mestu Zug in v predmestju pogreznilo se včeraj hkratu 17 hiš v jezero. 20 ponesrečenih izvlekli so še žive iz jezera, 17 mrtvih.

Dunaj 5. julija. Kralj Milan odpeljal se s kurirnim vlakom v Beligrad preko Budimpešte, kjer ostane jeden dan.

Ems 5. julija. Nemški cesar pripeljal se s posebnim vlakom. Oprt na palico zapustil je salonski vagon in se odpeljal v odprti kočiji. Občinstvo jako živahno pozdravljalo cesarja, ki se je neprestano zahvaljeval.

Pariz 5. julija. Rouvier predložil zbornici budget, ki je za 129 milijonov manjši nego za prejšnjih ministerstev.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—73)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

5. julija.

Pri **Siemmi**: Lang, Höller, Nussbaum z Dunaja. — Stampfer iz Prage. — Marier iz Mürtzschlaga. — Pollak iz Gradca. — Klein iz Žibna. — Segur iz Zagreba. — Fischer iz Karlovca. — Košir iz Loke. — Šure iz Belega. — Sautaroša iz Benedek. — Karafiat iz Trsta.

Pri **Stallot**: Hesse iz Draždan. — Herling, Handl, Bleier, Schwarzmüller z Dunaja. — Ecker z Moravskega. — Cimošo iz Trsta. — Kobler z Reke. — Preinitsch iz Divače.

Pri **Virantu**: Oražem iz Budimpešte. — Merher Korde iz Ribnice. — Gorče, Defranceschi iz Istre.

Pri **južnem kolodvoru**: Schack, Weissmann iz Dunaja. — Mayer iz Gradca. — Kaučič iz Ljubljani. — Poljak iz Šturja.

Poštne zveze.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novega mesta** vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz **Lukovca** vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.
Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.
Iz **Polhovca** vsak dan ob 10. uri 15 minut popoldne.
Iz **Dobreve** vsak dan ob 11. uri 15 minut popoldne.
Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povenjen, kgr.	gl. kr.
Rež,	4 55	Surovo maslo.	90
Ječmen,	3 25	Jajce, jedno.	15
Oves,	2 92	Mleko, liter.	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 22	Telečje	50
Koruza,	5 20	Svinjsko	60
Krompir,	2 14	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pišaneč	45
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	160
Maslo, kgr.	1	Slama,	205
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	630
Špeh frišen,	60	„ mehka, „	410

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. julija.	7. zjutraj	735.42 mm.	15.4° C	sl. vzh.	megla	0 00 mm.
	2. pop.	732.74 mm.	15.0° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	732.86 mm.	19.6° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 20.5°, za 1.6° nad normalom.

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

„AZIENDA“

avstro-ogerska družba za za-avstro-ogerska družba za zavarovanje varovanje življenja in rent. proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse šte. 43.

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah:

Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmoščencem;

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

- proti škodam, katere napravijo požar ali strela, parne ali plinove eksplozije, ali se naredi z gašenjem, podiranjem in izpraznjenjem pri stanovanjih in gospodarskih poslopih, tovarnah, strojih, mobilijah in vsakovrstnih opravah, zalogah blaga, živini, gospodarskem orodju in zalogah;
- proti škodam, katere napravi ogenj ali strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumih in stogih;
- proti škodam, ki je napravi toča na poljskih pridelkih;
- proti nevarnostim prevažanja blaga po vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bo pravčasno naznanilo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe.

V **Budimpešti**, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v **Gradcu**, Albrechtgasse 3; v **Ino-mestu**, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v **Lvovu**, Marijin trg 8, nova; v **Pragi**, Vaclava trg 54; v **Trstu**, Via St. Nicolo 4; na **Dunaji**, I., Hohenstauffengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki daje pojasnila in daje ponudbene pôle ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

Zastopstvo v Ljubljani, Slonove ulice št. 52, pri **JOSIPU PROSENC-I.**

(8—7)

Dunajska borza

dne 6. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.45	81.70
Srebrna renta	82.95	82.95
Zlata renta	113.—	113.15
5% marčna renta	96.85	96.80
Akcije narodne banke	8.9—	889.—
Kreditne akcije	281.20	281.40
London	126.60	126.55
Srebro	—	—
Napol.	10.03	10.03
C kr. cekini	5.95	5.94
Nemške marke	62.30	62.17 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	130 gld. 50
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	—	101
Ogerska papirna renta 5%	—	87
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	195
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	75
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	228

Dobro plačilo

onemu, ki mojega prepelničarja, kojega sem zgubil dne 27. minulega meseca, nazaj pripelje, ali vsaj zve, kje je. Star je dve leti, precej velik, popolnem temnorjav po vsem truplu (kratke dlake), z dolgimi ušesi in repom ter velikimi ostrožci (Spornzeben) na vseh štirih nogah. Kdor ga najde, naj se oglasi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(498—1)

Dober postranski zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu.

(70—46)

Klavirji.

Več razigranih klavirjev proda se pri meni po gld. 30—100 proti gotovemu plačilu.

(486—2)

J. Giontini v Ljubljani.

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci zobnega praška 60 kr.**

(238—26)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradskega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago.

(87—114)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.